

gaæet en mærkelig Veie ved alle de Toldblovsforslag, som ere fremkomne i den sidste halve Snes Aar, idet man ikke blot har foreslaæet, at de skulle vedblive at fortoldeb efter Vægt som hidtil, men har slaæet de simple og bedre Sorter sammen i samme Gruppe og rigtigt nok i Almindelighed givet den den laveste Toldsat. Men derved har man opnaæet, at de simple Sorter ikke have faæet Nedsættelse, medens de bedre og værdifuldere Sager have faæet en betydelig Nedsættelse. Det er det Modsatte af, hvad man bør opnaæ. Man maa tværtimod ønske, at de dyrere Sorter blive beskattede i højere Grad end de billige. Der er to Veie til at opnaæ dette: Enten paalægger man en Værditold, eller man gennemfører en yderligere gaænde Specifikation med Opstilling af flere Satser. Men dette Sidste gaar i modsat Retning af, hvad Bestræbelserne have været hidtil, og i modsat Retning af de Ønsker, som ere fremkomne fra Handelsstandens Side, nemlig en større Simplifikation af hele Tarifieringen. Værditolden medfører derhos en anden Fordel, og det er den, at man ved en Værditold kan skaffe en Art Surrogat for den hidtilværende Beskyttelsestold, idet en Vare, som har opnaæet en mere videregaaende Fabrikering og derved faæet en større indre Værdi, kommer til at svare en noget højere Værditold end Raastoffet dertil. Man har derved et Middel til overhovedet at komme uden om det vanskelige Beskyttelsespørgsmaal. Man yder de Paagældende en større Toldbeskyttelse for deres fabrikerede Varer end for de ufabrikerede, men vel at mærke Toldbeskyttelsen kommer til at staa i Forhold til Varens Værdi, saaledes at ikke den bedre Vare faaer en meget ringe Beskyttelse, den simple Vare en forholdsvis større Beskyttelse. Det er Tilfældet nu, og netop paa Manufakturvarernes Omraade er. Følgen bleven den, at saavel af Bomulds- som af Uld- og Klædevarer kunne de simple Sager ikke indføres her i Danmark. Hvad de simple Sager angaar, ere Forbrugerne for en væsentlig Del henviste til Fabrikanternes Naade, og man stoler paa den indbyrdes Konkurrence mellem Fabrikanterne, men Fabrikanternes Antal her i Danmark er i disse Brancher saa lille, at de meget vel kunne enes om at benytte Beskyttelsen til det Alleryderste til Staae for de smaa Forbrugere. For dem, der bruge de fine Varer, spiller Tolden i Forhold til Varens Værdi en meget ringere Rolle, og det har derfor en langt ringere Betydning. Ved at sætte Tolden paa Manufakturvarer efter Værdi kommer man til indirekte at tage det Hensyn, som ogsaa i

Beskyttelsespørgsmaalet bør tages til Tolden paa bedre og simpleere Kvaliteter og løser derved Beskyttelsespørgsmaalet paa en indirekte Maade, kommer uden om dette vanskelige Spørgsmaal. Dette er en af Aarsagerne til netop paa dette Omraade særlig at vælge Værditolden. Saaledes som Regjeringens Forslag hidtil have været, vil der blive en overordentlig stor Mængde Varer, for hvilke de foreslaæede Toldsatser ville medføre et ligefrem Indførselsforbud, og det netop for de simpleere Varer, som den almindelige Befolkning fortrinnsvis bruger, hvilket ubetinget er en Uretfærdighed. En Klasse Varer, for hvilken jeg ogsaa foreslaar Værditold, er Galanterivarer. Til denne Klasse henhører de allerforskjelligste Varer, Arbejder af ædle Metaller, der ere flere Hundrede Kr. værd pr. Pd., Legetøj, simple Træsager og simple Papirsager, som kun ere nogle faa Dre værd pr. Pd. At sætte disse Vare til en ensartet Told vilde medføre en afgjort Uretfærdighed for de simpleere Varer og hde Fabrikanterne af disse en Beskyttelse, som vil komme til at gaa ud over dem, der bruge de simpleere af de paagældende Gjenstande. Det er mig nu ingenlunde ubejdst, at der kan reises meget afgjorte Indvendinger imod Værditoldssystemet, og jeg kan sige, at det navnlig er fra theoretisk Side, de reises. Den national-økonomiske Theori, man hører gjentaget alle Vegne, er den, at Værditold er theoretisk rigtig, men praktisk ugjennemførlig, og det have de gode Theoretikere i den Grad sat sig i Hovedet, at det endogsaa er bleven den eneste Theori iblandt dem. Jeg spørmer nu ikke for Theorier, men er tilbøjelig til at ville underkaste dem en praktisk Prøvelse. Naar jeg fra saa mange Synspunkter, som jeg har tilladt mig at antyde, maa anse det for hensigtsmæssigt, at vi for nogle Varers, men ingenlunde for alle Varers Vedkommende — komme ind paa dette System, saa har jeg ikke beroliget mig med denne Theori, at det er theoretisk rigtig men praktisk ugjennemførligt, men har søgt at gøre mig klart, paa hvilken Maade de Vanskeligheder, som optaarne sig derimod, lade sig fjærne, paa hvilken Maade Indvendingerne kunde afvæbnes. De to vigtigste Indvendinger, der ere gjorte, er, at der vil fremkomme falske Angivelser af Værdien, og at det vil volde Toldvæsenet et ganske overordentligt Besvær. Disse hænge jo meget nøie sammen; thi forebygges de falske Angivelser, falder ogsaa den minutjose Underjøgelse og den selvstændige Bedømmelse, som Toldvæsenet ellers maatte foretage, bort, eller om den ikke falder helt bort, vil den dog ikke blive nødvendig i det Omfang som